

به نام خداوند دادگر و توانا

اعلامیه مطبوعاتی فعالین و نهادهای جامعه مدنی

در پیوند به

نگرانی جامعه مدنی از حضور ستون پنجم در درون دولت

13 اسد 1394

با تاسف و تعجب شنیده می شود که تعدادی از افراد دولت، اعضای شورای عالی صلح، شورای انسجام علمای افغانستان و بعضی از احزاب نسبت مرگ ملا عمر، در کابل مراسم سوگواری برگزار کرده اند. این اقدام بی اعتنائی به خون هزاران شهید و معلول کشور، دشمنی مستقیم با مردم افغانستان و نشانه حضور ستون پنجم دشمن در درون نظام است.

جنايات هولناک و ضد انسانی را که طالبان به رهبری ملا عمر بر مردم افغانستان روا داشته اند بر هیچ کس پوشیده نیست. مردم افغانستان که تجربه تلخ کشتار، آزار و مشقت های مهاجرت را از دوران سیاه حاکمیت طالبان دارند و در دوره جدید نیز از انتحار، انفجار، اختطاف، گروگان گیری و انواع خشونت های این گروه آسیب دیده اند، هیچ گاه برای ملا عمر سوگواری نخواهند کرد، بلکه این سوگواری را نشانه ای بی اعتنائی دولت به خون هزاران شهید و نادیده گرفتن جنایات هولناک در برابر مردم می پندارند.

بر اساس گزارش سازمان ملل متحد در درگیری های بین سالهای 2009 تا 2014 به تعداد 47745 افراد ملکی شهید و زخمی شده اند که از این میان 17774 تن شهید و 29971 تن زخمی گردیده اند. تنها در سال 2014 به تعداد 10548 تن، افراد ملکی شهید و زخمی شده اند که از آن جمله 3699 کشته و 6849 زخمی شده اند که 72% این تلفات توسط طالبان صورت گرفته است.

سالهاست که فرزندان وطن برای مبارزه با تروریسم و حفظ وطن در سنگرها می جنگند و خانواده های زیادی، عزیزانشان را در این راه از دست داده اند. برگذاری سوگواری برای عاملان جنایت و کشتار مردم بی دفاع کشور از جانب هر طرفی که باشد؛ حمایت از طالبان بوده و بیعت به عاملان کشتار های یک و نیم دهه خونین گذشته است. این امر بی شک اعتماد نیم بند مردم را به نظام از بین خواهد برد و انگیزه جنگ با تروریسم را در میان سربازان کشور پایین خواهد آورد.

با احترام به خون هزاران شهید، با درنظرداشت جنایاتی که طالبان به رهبری ملا عمر بر مردم روا داشته اند و نگرانی از وجود ستون پنجم دشمنان در درون نظام و با تاکید بر هوشیاری و بیداری رهبران حکومت وحدت ملی؛ از حکومت افغانستان و سازمان ملل متحد تقاضا داریم تا جداً به مطالبات ذیل توجه و آنرا عملی نمایند:

1. دولت افغانستان باید رسماً و به گونه استراتژیژیک موقف خود را مشخص کند، که حامی طالبان است و یا حمایت گر نیروهای امنیتی و مردم افغانستان؟ همچنان حکومت باید سیاست خود در قبال طالبان را رسماً روشن سازد که این گروه مخالف سیاسی است و یا دشمن مردم افغانستان

تا باعث تضعیف هر چه بیشتر روحیه سربازان کشور در میدان نبرد نگردد.

2. ضمن سپاس از دولت در اقدام ممانعت از برگزاری مراسم سوگواری از جنایت کاران، از حکومت تقاضا داریم تا هرچه عاجل تر به پیگیری عاملین برگزاری چنین محافل بپردازد. هر نوع تبلیغ برای حمایت از طالبان باید جرم پنداشته شود و عاملین تبلیغ به نفع طالبان باید مورد پیگرد قانونی قرار گیرند.
3. وجود حامیان طالبان در درون نظام، نشانگر وجود ستون پنجم دشمن در درون دولت است. مسوولین حکومتی هرچه عاجل این جاسوسان را شناسایی، مجازات و به مردم معرفی کنند.
4. از سازمان ملل متحد تقاضا داریم که با توجه به جنایاتی که طالبان انجام داده و می دهند، این گروه را در لیست سیاه خود بگنجانند. همچنان تمامی رهبران طالبان، گروه حقانی و القاعده که در قتل عام ها و جنایات ضد بشری در کشور نقش داشته اند باید مورد پی گرد قرار بگیرند.
5. دستاوردهای یک و نیم دهه ی گذشته، به شمول ارزشهای دموکراتیک، برابری حقوق زن و مرد، قانون اساسی و دسترسی به حقوق بشر؛ به قیمت خون هزاران شهید و جان فشانی بی بدیل و بی دریغ سربازان عزیز وطن پی افکنده شده است. حکومت می بایست خطوط سرخ مذاکرات صلح را به روشنی با مردم در میان گذارد، تا دغدغه ی معامله بر سر این دستاوردهای بزرگ، رفع شود.

پایان